LIBERTYN

7/10

maand
blad
van
de

humanistische
jongeren
gemeenschap

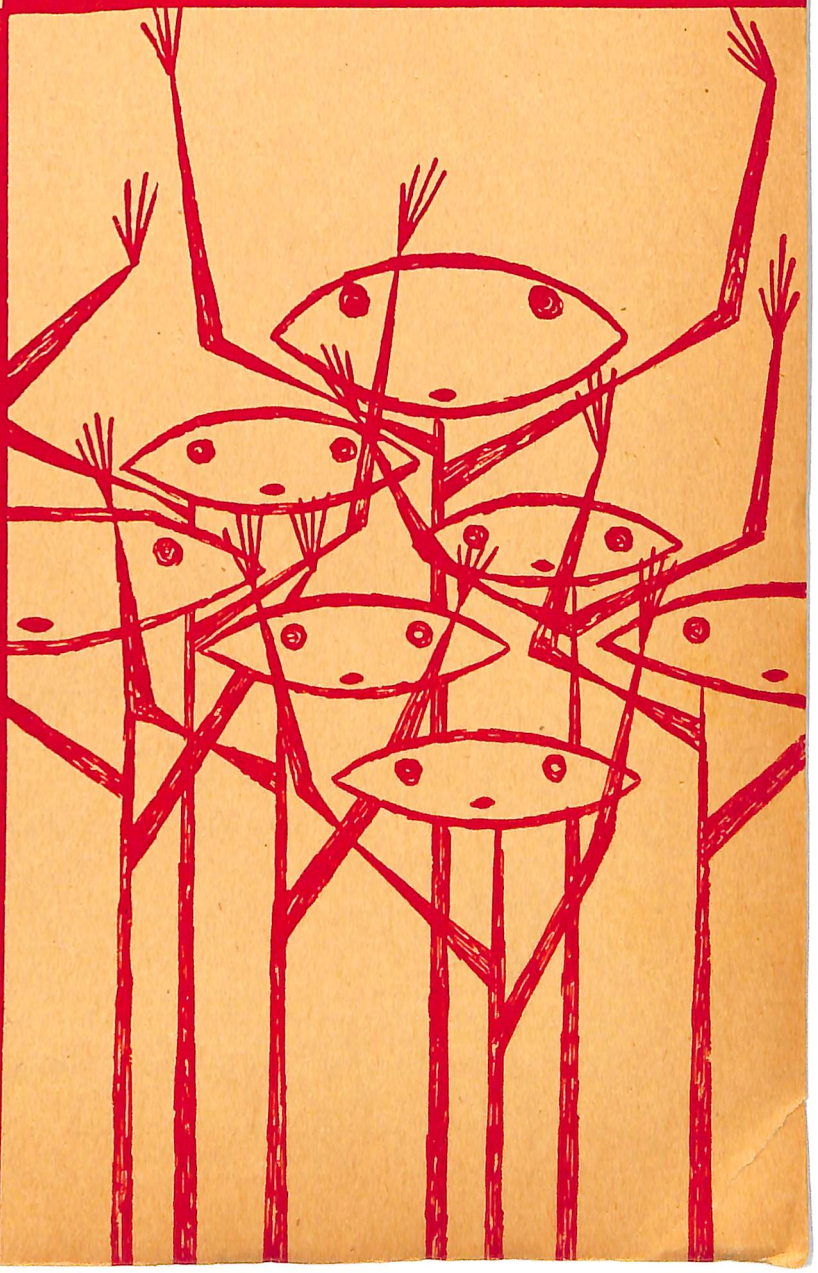

abonnement:
leden h.j.g. gratis
niet leden: f 2.--
per jaar

★

losse nummers:
f 0.25

★

postgiro 584802
t.n.v.
penningm. esse
humanistische
jongeren-
gemeenschap
te Hardinxveld

★

advertentie-
tarief
op aanvraag

Leest: DE VRIJDENKER

Weekblad ter verbreiding van de Vrije Gedachte.

Uitgave van Vrijdenkers Vereniging „De Dageraad" te Amsterdam.
Verschijnt wekelijks.
Abonnementsprijs: *f* 2,50 per kwartaal.

BELANGRIJK.

Voor leden van jongerenorganisaties stelt de afdeling Amsterdam van de Vrijdenkers Vereniging „De Dageraad" een beperkt aantal jaar-abonnementen tegen sterk gereduceerde prijs beschikbaar, nl. *f* 1,50 per half jaar bij vooruitbetaling.

Op te geven bij:
A. L. Meintser, Oude Waal 17, Amsterdam-C., Tel. 34016.

7e jaargang nr 10 - midden dec.'57

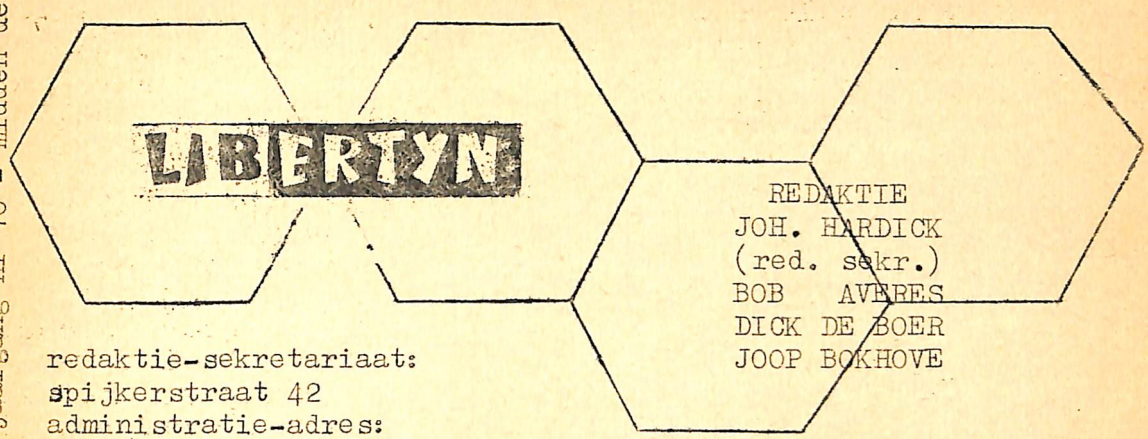

REDAKTIE
JOH. HARDICK
(red. sekr.)
BOB AVERES
DICK DE BOER
JOOP BOKHOVE

redaktie-sekretariaat:
spijkerstraat 42
administratie-adres:
mr p. n. arntzeniusweg 16 amsterdam

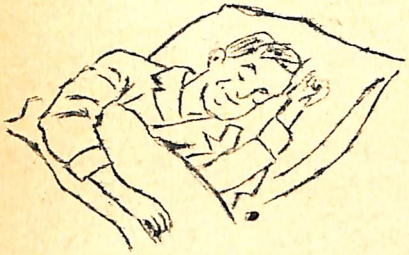

DE WINTERSLAAP VAN DE HJG

Toen ik onlangs voor de gemeenschap Amsterdam een inleiding over Marsman hield, viel het mij op, dat zich de belangstelling vooral richtte op het felle, vitalistische proza van "De Sprong in het Duister". Marsman uit hierin zijn teleurstelling over het uitblijven van de vernieuwing der dichtkunst. Hij wekte de jongeren op niet te verslappen: 'Gij verwijt uw slapheid den tijd en ik geef het u toe: de tijd is doodelijk vermoeid en vermoeiend; maar ten andere: gij-zélf zijt de tijd. En wat zegt ge: het laat zich niet dwingen; het laat zich wél dwingen; het laat zich in waarheid alléén maar dwingen, afdwingen, verov'ren'. Enthousiasme voor zo'n dynamische tirade is begrijpelijk bij mensen die met élan willen leven. Marsman beoogde het hoog opstoten van het individu en de groepsvorming van geestdriftige, intens- en bewust-levende mensen, die doelloos, maar zeer bruisend een sprong, desnoods in het duister, durven wagen.

Wij, jongeren van een op Marsman volgende generatie zijn minder romantisch én meer realistisch van aard maar voelen evenwel nog steeds de kracht die uit Marsmans teleurstelling ópklinkt. Tegenover het ongerichte en doelloze van Marsmans intens levensgevoel staat het doelgerichte realisme van thans: het is koel en hard en bovendien in staat het menselijke te negeren terwille van de productie en de efficiency.
Tegengesteld aan het nuttigheidsprincipe en de doelgerichtheid van het hedendaagse denken en en handelen is m.i. de schijnbare ongerichtheid van het werk in de HJG-gemeenschappen. Ik geloof dat wíj iets van de vitaliteit van Marsmans generatie hebben behouden. Ook in de HJG streven we naar de beklemtoning van 't individuele leven en naar de bevordering van het gemeenschapsgevoel. Althans, dát is het ideaal, dat ik mij van een HJG-gemeenschap - en in zekere zin ook van een HV-gemeenschap - voor ogen stel.

Elke gemeenschap van de HJG is in de gelegenheid 'n eigen stijl en sfeer te scheppen. Voorop staat steeds de vorming van onszelf tot bewust-levende jongeren. Iedereen moet in de HJG zichzelf kunnen én willen zijn. Wij laten de persoonlijkheid zich ontplooien en kweken daardoor het gemeenschapsgevoel aan. Zo zoù het tenminste moeten zijn.
De werkelijkheid geeft een ander beeld. Uit persoonlijke ervaringen en gesprekken is voor mij een algemene lauw- en traagheid in de HJG voelbaar geworden. Van de vitalistische trek in het humanisme krijgen we maar af en toe een glimpje te zien. Van het Verbond is hoogstens vijf procent actief. De rest is onbeweeglijk als gestolde lava.
In het Humanistisch Verbond komt men zelden uit de plooi. Zijn humanisten dan werkelijk de calvinisten onder de vrijdenkers? Waarom zijn ze zo zoetsappig, zachtmoedig en tegelijk strak van geest?

Wie wordt niet ziek van de cursiefjes van Van Straten in 'Mens en Wereld': het plaatje met het moraliserende praatje op de voorpagina? Wie heeft niet urenlang gelachen bij het lezen van de libellige interviews van Van Straten en de journalist Timmermans, (Zie M. en W. 26-10-'57)? Zelfs Oud en Vermeer werden van stal gehaald om voor het Verbond te paraderen! - Wie glimlacht niet vertederd bij het tra-

ditionalisme dat het Verbond debiteert met betrekking tot de figuur van Erasmus?

Erasmus op de mat, op de spijskaart, op de suikerzakjes van het Erasmushuis! Erasmus op de kalender. Wanneer komt de Erasmusdag, waar blijven de zakdoeken met onze boekbladerende Vader?
Erasmus zelf kan niet meer protesteren, maar wíj wel !

Dit artikel heeft de strekking van een oproep. Dit houdt in, dat we de hand in eigen boezem moeten steken. Alle krachten samenbundelen om een gemeenschap die op 'instorten' staat te stutten, de Libertijn-redactie niet zonder kopij te laten zitten, het werkplan dat op de laatste Algemene Vergadering is goedgekeurd in onze gemeenschappen verwerkelijken; een bruikbare vorm geven aan de nieuwe ideeën; propaganda maken; op huisbezoek gaan.
In alle plaatsen moeten we de discussie op gang brengen over allerlei onderwerpen. We moeten andersdenkenden opwekken hun beginselen te scherpen aan die van anderen. We moeten alle activiteiten op geestelijk en practisch terrein aanpakken om anderen en onszelf in beweging te brengen.

Activiteit is het heilzaamste geneesmiddel tegen lauwheid. De slapheid moeten we haten, de niet-geinteresseerden opwekken, de huishennen honen.

Ja, lieden, laten we de peperbussen weer vullen, laat 't het spuitgat weer uitlopen, waar blijft de sloiswachter van de Zaanstreek? De domme krachten zullen overwinnen in het eind'. Vooruit mannen uit Rotterdam, Deventer en Alkmaar of waar ook in dit ijskoude land: gooi de slaapmutsen in het vuur dat ge uit uw sloffen loopt. Kom uit de winterslaap. Het humanisme is levend, zeer zeer levend.

Het humanistisch huis moet gonzen van onze activiteiten. Gooi de kritiek bij bakken in de Oude Gracht. Het grachtwater moet kolken, nee, meer nog, we gaan de aloude gracht dempen en een Thomas-More-plantsoen aanleggen. Midden in het park plaatsen we een gedenkteken voor de oprichters van de HJG: een levensgrote wekker voor de vaste slapers. Wel te rusten!

Fries de Vries

DIT BIEDT ALLEEN

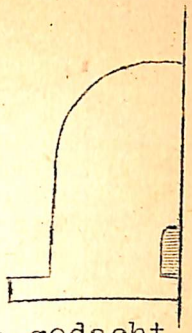

DE

hebben onze allerhoogste hoofdbestuurderen gedacht.
En er viel hen een

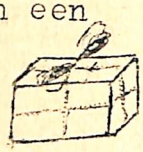

van

het

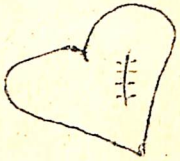

want het viel waarlijk niet mee om op een geschikt punt in Nederland te vinden een

KOLOSSAAL

om volgend jaar Pasen met de HJG te gaan organiseren de geweldige

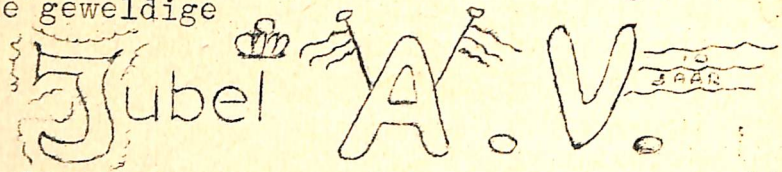

Honderden en nog eens honderden HJG-ers zullen er onderdak vinden voor de feestelijke dagen. Let op:

plaats: DE BIJENKORF in NUNSPEET nabij de Ark
datum : Pasen 1958
eten : WARM. Géén dagenlang oud brood eten!!
prijs : desondanks zó laag dat iedereen kan komen..
reis : en.. ruime reiskostenvergoeding.
verder: véél meer bijzonderheden in de volgende LIBERTIJN

++

SPANJE

Wil ieder die nog SPANJE-NUMMERS van de Libertijn in voorraad heeft, dit direct opgeven aan Olga Radovich, adm. Libertijn, Mr P.N. Arntzeniusw. 16, A'dam

Aan een klein meisje.

Dit is het land, waar grote mensen wonen.
Je hoeft er nog niet in: het is er boos.
Er zijn geen feeën meer, er zijn hormonen,
en altijd is er weer wat anders loos.

En in dit land zijn alle avonturen
hetzelfde, van een man en van een vrouw
En achter elke muur zijn andre muren
en nooit een eenhoorn of een bietebauw.

En alle dingen hebben hier twee kanten
en alle teddyberen zijn hier dood.
En boze stukken staan in boze kranten
en dat doen boze mannen voor hun brood.

Een bos is hier alleen maar een boel bomen
en de soldaten zijn niet meer van tin.
Dit is het land waar grote mensen wonen..
Wees maar niet bang.Je hoeft er nog niet in.

uit: Annie M.G.Schmidt
"En wat dan nog?"

In hun glanzende zwarte auto's zoefden ze door ons goede Amsterdam, voorafgegaan door politieagenten op motoren, die op hun snerpende fluitjes de komst van de Westeuropese kultuurdragers bejubelden.

FLAUWEKUL tuur

In navolging van de helpers van onze Goedheilig man, wierpen deze hoge Pieten de kultuur met handen vol in de schoten der hunkerende Amsterdammers, die zich jarenlang tevreden hadden moeten stellen met de orgelman. - Dat al deze kultuurdragers naar Amsterdam reisden is geen verbazingwekkend feit meer als men weet, dat ze op zoek waren naar een Sint om hun kultuurbemoeienissen met het slijk der aarde te stutten. Wij Nederlanders zijn immers specialisten in het uit de grond stampen van Sinterklazen en het valt dan ook niet te verwonderen, dat nog tijdens het congres in deze vakature werd voorzien.

Moeilijker werd het toen het verdedigen der kultuur aan de orde werd gesteld.

Even was er een klein incident, toen iemand vroeg wat er aan kultuur eigenlijk nog te verdedigen viel in West-Europa. De zaalwachters sleepten hem uit het congres en bonden hem aan een paal tegenover de "Nachtwacht". Zijn bekering volgde snel.

De niet-politici spraken lang over een eenheidsintellect voor interne versterking, maar de machten van buiten zouden ze er niet mee kunnen weerstaan.

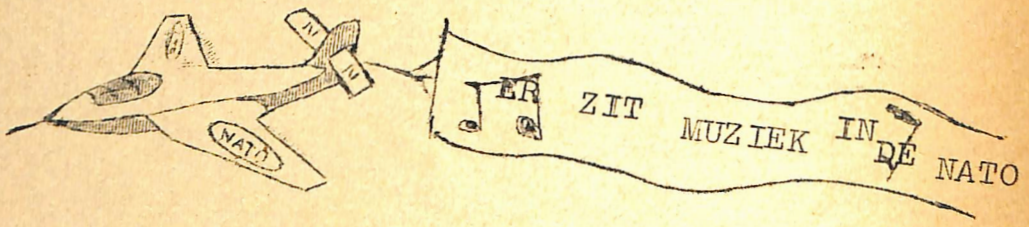

De politici glimlachten hun glimlach van alle dag en voelden instinctmatig, dat slechts geweld kultuur zou kunnen redden. Toen er een diepe stilte in de zaal gevallen was en de ondergang der Westeuropese kultuur voelbaar werd, stond de grootste der politici op en verklaarde: "Leden, weest gerust, de NATO zal uw kultuur staande houden".....

Op de weg naar Bethlehem droeg de ezel, die door Jozef werd geleid, de Heilige Maagd Maria; zij woog licht, alleen als zij was door de toekomst in haar. - Gans alleen volgde de os.
In de stad gekomen traden de reizigers in een verlaten stal en terstond zette Jozef zich aan het werk.
- Die mensen zijn toch verbazende kleppers, dacht de os. Kijk maar wat ze allemaal met hun handen en armen kunnen uitrichten. Zij zijn daar nog geen klein beetje beter mee dan wij, met onze hoeven en bikkels. En onze meester heeft zijn weerga niet om te knutselen en dingen aan elkaar te flansen, om recht te maken wat krom is en om te buigen wat recht is, om zonder spijt of verdriet alles klaar te spelen.
Joezef gaat naar buiten en het duurt niet lang of hij komt terug met een bos stro op zijn rug. Maar wat een stro! Zo zonnig en sprankelend, dat een mirakel er echt bij begint.
- Wat prutsen ze daar zo ineen? denkt de ezel bij zichzelf. Men zou zo zeggen, dat ze een kinderbedje maken.
- Van-nacht zal men u misschien nodig hebben, zegt de Heilige Maagd tot den os en den ezel. De dieren zien elkaar heel lang aan, om daar toch maar wijs uit te worden, doch tenslotte leggen zij zich ter ruste. Een lichte stem, maar die gans de hemel doorkruist heeft, maakt ze weldra wakker.
De os staat op, stelt vast dat er in de kribbe een naakt kindje te slapen ligt en met zijn adem verwarmt hij het methodisch, zonder niemendal te vergeten.
Met een dankbare blik dankt hem de Heilige Maagd.

De os stond er verstomd over, dat de Heilige Moeder Maagd, als zij de kribbe naderde, de gave bezat om het Kindje te doen glimlachen. Ondanks z'n baard kon Jozef dat ook, zonder veel moeite, door zonder meer aanwezig te zijn of door op de fluit

te spelen. Ook de os had iets willen spelen.Zo moeilijk was dat nu niet, men moest maar kunnen blazen.
- Ik wil over den baas geen kwaad spreken,maar ik denk toch niet, dat hij met zijn adem het Kindje Jezus had kunnen verwarmen. En wat het fluitspel betreft, ware 't genoeg eens met het kleintje alleen te zijn; dan brengt het mij niet zo van de wijs. Het wordt dan opnieuw een schepseltje, dat moet beschermd worden. En een os is zich toch bewust van zijn kracht.
Wanneer zij samen in de weiden graasden kwam het dikwijls voor dat de os den ezel verliet:
- Waar trekt gij zo naar toe ?
- Ik kom onmiddellijk terug.
- Waar trekt gij zo naar toe? vroeg de ezel voor de tweede maal.
- Eens kijken of hij niets nodig heeft. Gij kunt het nooit weten.
- Maar laat hem toch met rust !

De os liep door. In de stal was er een soort van rond raampje langswaar het rund van buitenuit toezag en dat daarom later "oeil de boeuf" werd genoemd.
Eens merkte de os op, dat Maria en Jozef weggegaan waren. Hij vond de fluit op een bank, binnen het bereik van zijn snoet en niet te ver of te dicht bij het Kindje.
- Wat zal ik nu eigenlijk voor hem spelen? overwoog de os, die slechts langs deze muzikale weg tot het Oor van Jezus durfde doordringen. Een ploegliedje, de strijdzang van het moedige stiertje, of de betoverende vaars ?
Dikwijls doen de ossen zomaar alsof zij herkauwen, terwijl zij in het diepste der ziel volop zingen. Zacht blies de os op de fluit en het is lang niet

zeker, dat een engel hem bijgestaan heeft om zulke zuivere klanken af te ronden. - In zijn strobed richtte het Kindje het hoofd en de schouders een beetje op om te zien.
De fluitspeler was echter over het resultaat niet tevreden. Van één ding kon hij zeker zijn, meende hij: dat buiten hem niemand gehoord had. Daarin was hij mis. Gauw liep hij weg. Uit vrees dat iemand - God beware mij, dat het eens de ezel was ,- binnenkwam en hem te dicht bij het fluitje betrappen mocht.

- Kom er een keer naar kijken, zei de Heilige Maagd op zekere dag tot den os. Waarom komt gij nooit meer dichtbij, gij die mijn kindje zo lekker verwarmt hebt, toen het nog helemaal naakt was?
Verstout plaatste de os zich heel dicht bij Jezus, die hem, om hem volledig op zijn gemak te stellen, met beide handjes bij de snoet vastgreep.
De adem die nu volkomen nutteloos was, hield de os in. Jezus glimlachte. De vreugde van den os was stom. Zij had de gestalte van zijn lijf aangenomen en vulde hem tot in de toppen der hoornen.
Bij beurten bezag het Kindje den ezel en den os, den ezel, die een beetje te zeker was van zijn stuk, en den os, die zich uitermate donker voelde naast dit fijne gezichtje, dat van binnenin doorstraald was, alsof men door lichte gordijnen een lamp van de ene in de andere kamer zag dragen, in een zeer klein en vergelegen huis.

Toen het Kindje den os zo donker zag, begon het luidop te schateren. Het dier begreep die lach niet goed

en vroeg zich af of de kleine met hem soms de spot dreef.
Moest hij zich voortaan meer op afstand houden ?
Of zelfs heengaan?
Doch toen lachte Jezus opnieuw en blijkbaar met zo'n heldere, zo'n kinderlijke lach, dat de os gelukkig was over zijn besluit om toch maar te blijven.

De Heilige Maagd Maria en haar Zoon bezagen dikwijls elkaar van nabij. En toen waren zij over elkaar om ter fierst.
Mij dunkt dat het al kermis en vreugde zou moeten zijn dacht de os.
Nooit bestond er een zuiverder moeder, een prachtiger kind. Maar hoe zien zij er soms allebei doodernstig uit!

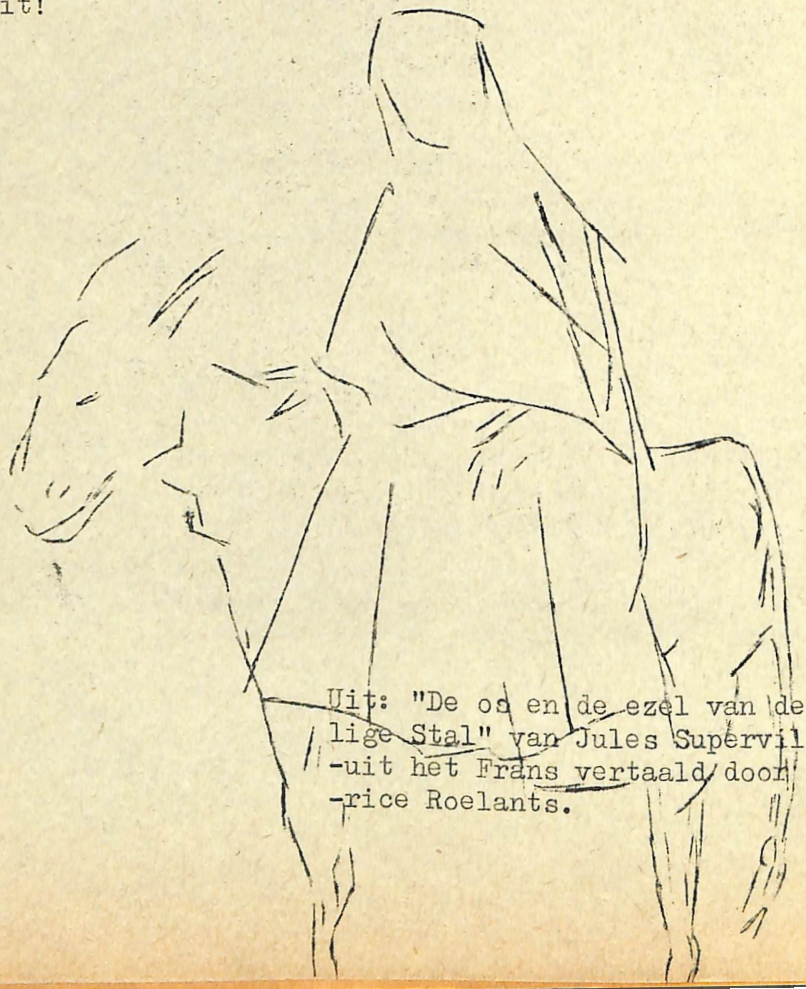

Uit: "De os en de ezel van de Heilige Stal" van Jules Superville; -uit het Frans vertaald door Maurice Roelants.

De kultuurdragers snikten toen ze zoveel opofferingsgezindheid vonden bij een organisatie die al zoveel te verdedigen heeft en een minutenlang applaus beloonde de spreker.
De overige agendapunten leverden geen moeilijkheden op en toen er besloten werd om deze kultuurkultus volgend jaar voort te zetten in het zonnige Italië, konden de congresgangers tevreden huiswaarts keren in hun grote glimmende wagens.
Voorlopig zullen we het weer met de orgelman moeten doen, met zijn "Bye bye blues" en "The Saints Go Marching Home".

NEP.

::

IK zou wel eens willen weten...

of men als simpele ziel werkelijk nog in staat mag worden geacht mensen en dingen naar hun waarde te bepalen. Neem nu het geval Albert Schweitzer.Het Engelse "Hibbert Journal" komt met een heel verhaal over de werkelijke mens Schweitzer. Mens en legende liggen mijlen-ver uitelkaar, zo wordt geschreven. O.a. zou één van Schweitzers opvattingen zijn: De blanke moet onfeilbaar zijn. Etcetera.

...

waarom de Volkskrant de Gelderlanders-Pers, m.i. roomser dan de paus, beschuldigt van valselijke voorlichting over de rk-kerk in Tsjechoslowakije, bovendien persoonlijk insinueert, en dat over hele pagina's. Waar de Gelderlander dan weer hele pagina's tegenaan smijt: Zó lastert de Volkskrant!
En dan.. er beide plotseling zand over strooien. Wie zou voor dat enorme zandtransport hebben gezorgd? Het is een Rare Kwestie en men Kan er Veel over Puzzelen.

...

wie de eerste was, die de rake uitspraak deed:smaken verschillen. Een wijs man, ongetwijfeld. Wat wansmaak is, weet daarom ook niet precies iemand te definiëren. Goed, de balpootmeubelen zijn in de ban gedaan. Kan iemand mij nu echter vertellen wat "moderne" meubelen zijn Getuige de winkels met predi-

kaat Goed Wonen is men zelfs daar dikwijls volkomen de kluts kwijt. Overal en op alles ziet men het etiket "modern" geplakt. Het doet me denken aan 'l Apprenti Sorcier.

...

zegt Jac. van der Ster in De Groene (bij bespreking van een bundel christelijke verhalen "Toen ging de hemel open") of "eerlijk kinderen, sommige kinderen, die verhalen wel graag lezen, maar ik betwijfel het vaak als ik merk hoe weinig christelijk en heidens opgevoede kinderen van elkaar verschillen. En het komt mij zo onwerkelijk voor als de kinderen in die boekjes op kritieke momenten in psalmgezang uitbarsten, zo min als ik het zou waarderen als kinderen van rooie ouders de Internationale aanhieven of Morgenrood". - Niet helemaal juist gesteld, doch wel met een kern van waarheid.

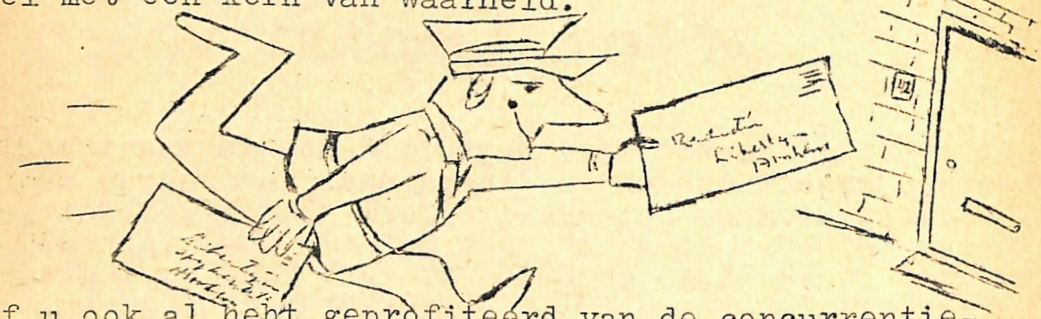

of u ook al hebt geprofiteerd van de concurrentiestrijd van twee uitgevers, die beide een pocketmuzieklexicon op de boekenmarkt hebben gegooid. U moet weliswaar grote jaszakken hebben, en wij willen ook geen regelrechte reclame maken, maar ook voor u is de gelegenheid te mooi om voorbij te laten gaan. Het geld dubbel en dwars waard. Kom lieve lezers, maak er een aardig pakje van voor onder de (heidense) kerstboom. (Prisma en Zwart Beertje).

...

of het waar is wat de Libertijn-redaktie beweert: "Ze sparen alle kritiek op de Libertijn weer eens "op tot de volgende Algemene Vergadering". Mijn advies: niet doen lui. Niet sparen. Laat er dan ook nog tijd overblijven tot feestvieren! En.. stuur kopij in aan die redaktie, net als

....querilant....

's NACHTS

De regen van noem mij dan desnoods geen regen
wordt door geen oor wordt door de huid gehoord.
Booglamplicht geeft waarom daarom zijn zegen;
de hemel zwijgt en zwijgt van enzovoort.

En niemand komt niemand dan niemand tegen.
En iemand zegt ik ben een iemandswoord.
En iemand zegt ik ben maar ben verzwegen.
De hemel zwijgt en zwijgt want enzovoort.

En wij wijzelf gaan wonderlijke wegen:
wij varen om de tropen van de noord
figuurlijk zelfs met ons figuur verlegen.

En staan op straat en lopen door 't
noem mij desnoods noem mij desnoods dan regen.
De hemel zwijgt en zwijgt en enzovoort.

Hans Andreus.
(uit: Muziek voor
kijkdieren.)

"Accomodatie" en "Ouderdom"

Wanneer je zo de verschillende dagbladen leest over de toestand van de gevangenissen hier te lande, dan kom je tot de conclusie dat het met de accomodatie van deze inrichtingen maar zeer droef is gesteld. Deze inrichtingen kraken bovendien van de ouderdom en overal waar je komt (Hoorn, Norg, Esserheem, Arnhem, Leiden enz.) vind je ongeveer hetzelfde beeld. In Norgerhaven en Esserheem bijvoorbeeld moeten de gevangenen de nacht doorbrengen in traliekamertjes van een meter vijf breed, een meter tachtig hoog en een meter tachtig lang.
Om de ruimte te suggereren is in vele gevallen het bed vervangen door een hangmat. Er is ook een wasserij, waar gevangenen hun werk doen, maar deze is zo oud dat hij de naam van "Textielvernietigingsbedrijf" heeft gekregen.
De strafkolonie van Norgerhaven en Esserheem werd door generaal Van der Bosch in 1818 opgericht en werd "tot wederkerige zegen" door de Maatschappij voor Weldadigheid als opvangcentrum voor de meest labielen en debielen geexploiteerd. Sinds deze oprichting door de liefdadige generaal is er niet veel veranderd in de toestand van deze strafkolonie Alhoewel twee generaties de tijd hebben gehad hierin veranderingen aan te brengen, hebben zij kennelijk geen aanleiding gevonden hier iets aan te doen.
Niet zo lang geleden is er een hoge functionaris van het gevangeniswezen in Tel Aviv op bezoek geweest in Norgerhaven en Esserheem. Hij zag de "alkoven" waarin de gevangenen de nacht doorbrengen. Hij heeft gevraagd of hij die ijzeren traliekamertjes niet kon kopen. Want, zo zei hij, in Israël hadden ze nog geen dierentuin. Nu zijn de laatste ontwikkelingen in Israël op het gebied van de dierenbescherming hier niet bekend, doch er is een lief ding onder te verwedden dat de Nederlandse dierenbeschermers heftig zouden protesteren wanneer een aap in een dierentuin het zou moeten stellen met de nachtelijke behuizing, die de gevangenen van Norgerhaven en Esse heem geboden wordt. De toestand van de gevangenissen in het algemeen voldoet geenszins meer aan de minimum eisen van deze tijd en werkt bovendien

nog recidive in de hand.
Het is daarom onze plicht hiertegen vlammend te protesteren.

Wim Wolthuis

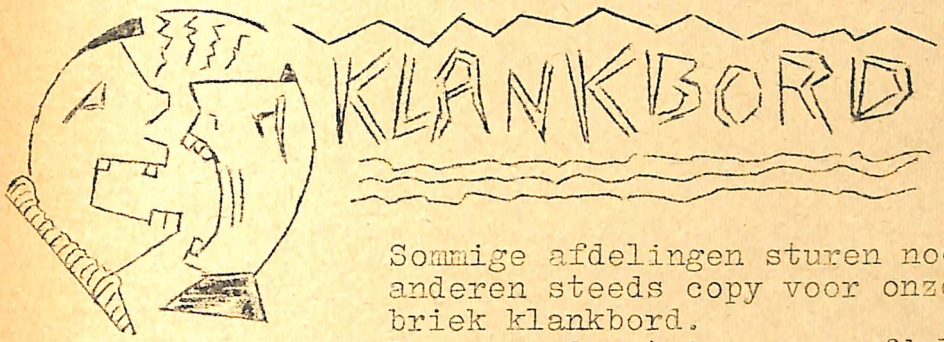

Sommige afdelingen sturen nooit, anderen steeds copy voor onze rubriek klankbord.
Deze maand ontvingen we afdelingsbladen uit Amsterdam, Apeldoorn, Den Haag, Haarlem, Hilversum, Rotterdam en Utrecht. Kom, kom, zwijgt men elders in het land?
Amsterdam heeft weer een halsstarrig lid, maar het weerhoudt de afdeling niet met sukses te starten met de werkgroep "vrije expressie" Ook met katholieken gaat men binnenkort praten. Goed zo, dit wordt mijns inziens veel te weinig gedaan.

Ook Apeldoorn davert van de vrije expressie, al is het liedje oud en wederom in mineur. De voorzitter van deze afdeling verzoekt de bezoekers aan het zomerkamp te La Roche eens te denken aan de financiële kwesties omtrent de door hem genomen foto's. En slingert hier en daar niet een vergeten afdrukje, dat op verzending wacht? Waarvan akte. Adres is:
Joop Hille Ris Lamber, Hoog Soeren 83, Apeldoorn.

Ambtelijk als Hagenaars zijn, bevatte hun laatst verschenen nummer een ..... jaarverslag, keurig gerubriceerd naar onderdelen.

Het Spuigat is een bonte mengeling van meningsvorming, jeugdfestivals en sex. Lees als het kan Tom Pennings.

Het Humaantje opent met een klemmend protest tegen het onzinnig geoefen met straaljagers. Ook hier schijnt

belangstelling te zijn voor jeugdfestivals en vrije expressie.
Maar in Utrecht, daar gingen de jongelui te keer. Opgepast Karel!
Rotterdam bood ons slechts een programmablad. Utrecht vertelt iets over het weekend op de Hoge Veluwe, en doet ook aan propaganda.

Conclusie: de afdelingen groeien naar elkaar toe. Binnenkort zijn in het land allerwegen werkgroepen aan de arbeid met zijn vrije expressie en jeugdfestivals. Bravo!
Sedert de vorige Libertijn is ook de gemeenschap Groningen opgericht. We ontvingen van de sekretaresse, Rita Busman, het volgende bericht:

"Zoals jullie in de Libertijn al gelezen hebben zijn Johan Hofman en Enno Hommes in Groningen en omgeving bij allerlei mensen op bezoek geweest en het resultaat van de visites was dat we 30 november afdeling Groningen officieel hebben opgericht. Met gastheer en enige gasten waren er twaalf mensen en al met al was het een genoeglijke avond. Stuk voor stuk had iedereen een voorstel om in de toekomst te proberen, ik bedoel uit te voeren en aangezien het enthousiasme groot was, verging je zo af en toe van het "lawaai". Dat was trouwens helemaal niet erg, integendeel het geeft de burger moed om vol te houden. Na enig geharrewar is er zelfs een bestuur voor een half jaar gekozen en tot slot van het geheel hebben we naar een aantal mooie platen geluisterd.
Zo, 'k geloof dat het dit allemaal is. Het begin is er dus, laten we hopen dat het eind in de verre toekomst ligt"

Van onze administratrice krijgen we het verzoek door onze abonnee's te vragen hun abonnementsgeld te voldoen. Denkt U er even aan?

Voor de deelnemers aan het weekend over het nihilisme: In de jeugdherberg zijn verschillende dingen achtergebleven. Mis je iets, schrijf dan even.

Nederlandse Vereniging

voor

Sexuele Hervorming

Lidmaatschap *f* 4,— per jaar

In het „Verstandig Ouderschap" vindt U maandelijks een keur van artikelen over vraagstukken betreffende het menselijk geslachtsleven.

Inlichtingen bij het secretariaat:
BILDERDIJKSTRAAT 39 - DEN HAAG

Abonneert U op

MENS EN WERELD

verschijnt om de 14 dagen.

Abonnementsprijs: H.J.G.-leden *f* 2.— per jaar. Voor H.V.-leden *f* 3.50 per jaar. Voor niet-leden: *f* 6.— per jaar.

Redacteur: Dr. H. Bonger.

Redactie-secr.: H. P. Danz.

Administratie: Oudegracht 152, Utrecht, Telefoon 10163, Postgiro 304960.

Vaste medewerkers: Dr. J. C. Brandt Corstius; Dr. J. Brummelkamp; H. G. Cannegieter; Dr. A. L. Constandse; Hella Haasse; Drs. H. Herbers; P. Krug; J. B. Meyer; Dr. O. Noordenbos; Dr. J. P. van Praag; Dr. D. H. Prins; P. C. J. Reyne; Mr. Dr. H. J. Roethof; Mr. A. Stempels; Dra. L de Zwart.

DE KERKELIJKEN

zorgen voor hun wezen door het instandhouden van weeshuizen enz.

☆

BUITEN-KERKELIJKEN

zorgen voor hun wezen door zich aan te sluiten bij

DE WEZENKAS

vereniging tot opvoeding en verzorging van wezen op Humanistische grondslag.

☆

Vraagt inlichtingen omtrent het lidmaatschap bij de sekretaris, W. de Haas, Adm. de Ruyterweg 234 hs, Amsterdam-W.

NIEUWS brengen is: recente feiten en gebeurtenissen zo snel en zo getrouw mogelijk weergeven.

Nieuwsberichten moeten, alvorens te worden gepubliceerd, allereerst op hun juistheid worden getoetst. Vervolgens moeten ze worden ontdaan van bijkomstigheden, die niet terzake dienen en die begripsverwarring kunnen bevorderen.

Om het eigenlijke nieuws op de juiste waarde te schatten, is het nodig ook de achtergrond te kennen. Een goed nieuwsorgaan geeft dus ook daarvan een zo zuiver mogelijk beeld, daartoe in staat gesteld door goed georiënteerde correspondenten, redacteuren en andere medewerkers.

Critische beschouwingen dienen tenslotte verschillende kanten van het nieuws in het licht te stellen.

Dat tezamen moet een getrouwe indruk geven, een heldere voorstelling van zaken, die voor de lezer de mogelijkheid schept, zèlf conclusies te trekken, zich een eigen oordeel te vormen of zijn oordeel te toetsen.

Alleen een deskundige redactie, journalistiek geschoold, kan een krant maken, die aan bovengestelde eisen voldoet. De N.R.C. met zijn merendeels academisch gevormde, deskundige redacteuren, die als journalist hun sporen hebben verdiend, onafhankelijk zijn van commerciële of politieke invloeden, streeft voortdurend naar het summum van betrouwbaarheid, zowel in haar nieuwsberichtgeving als in verdere voorlichting op allerlei gebied.

Als U geen NRC-lezer bent, gaat U dan eens na in hoeverre de NRC voldoet aan de hoge eisen, die aan een goed dagblad moeten worden gesteld. Graag laten we U daartoe de NRC enige weken op proef gezorgen, zònder dat U dat enige verplichting oplegt. Schrijft U even een kaartje of telefoneert U met de

NIEUWE ROTTERDAMSE COURANT

POSTBUS 824 ROTTERDAM TELEF. 111.000